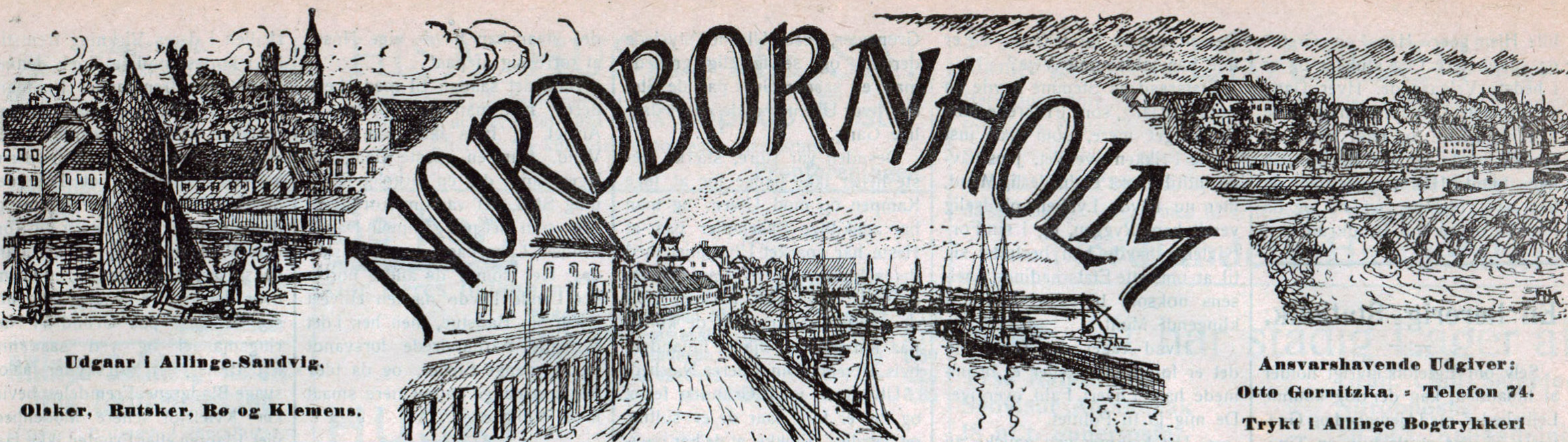

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. • Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 327

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - - 6 Ø.

Fredag den 25. Maj

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Jens-Frederiks Hjemrejse.

Fortælling af NIELS LARSEN.

—0—

„Vil Du have „Hans“ og „Grete“ med til København, Jens Frederik“. Saaledes spurgte Gaardejer Søren Holm sin lille ti-aarige Fierdreng Dagen før Hjemreisen.

„Hans“ og „Grete“ var et Par smukke, meget kæln Dværghøns. Og Jens Frederik klappede i Hænderne og gav sig til at opføre en sand Indianerdans af Henrykkelse.

„Ja, saa haaber jeg, at Du vil være god ved dem og passe dem godt“, nikkede Søren Holm, „og kom saa og lad os gaa over i Huggehuset og lave en Kasse til dem.“

Den næste Formiddag Kl. 10 slog Afskedens Time for Jens Frederik.

Hans Kuffert var saa fuld af mange gode Sager, at den var lige ved at revne. „Hans“ og „Grete“ var anbragt i en Kasse med Fletværk og Staaltraad over. De befandt sig helt godt. „Grete“ klukkede, og en Gang imellem lod „Hans“ et lille Kykkeliky høre.

Paa Vejen til Broen, hvor Damperen lagde til, fik Jens Frederik Lov til at køre den gamle „Hest „Prins“. Nu og da kikkede han ogsaa tilbage og vinkede til Fru Holm, der stod paa en lille Høj i det ene Hjørne af Haven.

„Ja, Billet har du jo, Jens Frederik“, sagde Søren Holm, da de stod og ventede paa Damperen, „saa er det blot, at du faar indskrevet Kufferten og Kassen med „Hans“ og „Grete“ som Rejsegods.

„Aah“, bad Jens Frederik, „men jeg er saa bange for, at „Hans“ og „Grete“ skal komme noget til. Lad mig beholde dem hos mig?“

„Det kan der slet ikke være Tale om“, lød det bestemt fra Søren Holm.

Derpaa gik han hen til Kontoret, fik Kufferten og Kassen indskrevet som Rejsegods, og da han kom igen, rakte han Jens Frederik Garantisedlen.

Et Øjeblik efter blev der givet Afgangssignal, Damperen svingede ud fra Broen, og kort efter var Søren Holm paa Enø's Landgangsbro helt ude af Syne.

Jens Frederik glemte fuldstændig, at han kunde træffe en Flok Kammerater om Bord paa Damperen.

Han havde kun een Tanke og den var, at han maatte have opsnuset, hvor Kassen med „Hans“ og „Grete“ stod.

Flere Gange gik han Skibet rundt, og han var lige ved at græde, thi det forekom, at han aldrig mere fik „Hans“ og „Grete“ at se.

Men saa fik han Øje paa en Del store Kasser, som var stablet op ude i Forstavnen.

Mon „Hans“ og „Grete“ skulde være puttet ind mellem dem?

Jo, ganske rigtigt! Der stod hans

kære Høns. Han var lige ved at give et Hyl af Glæde ved Gensynet; i en Fart satte han sig ned og aabnede Staaltraadsnettet saa meget, at han kunde faa Haanden ned og begynde at stryge „Grete“ over Fjerene.

„Kluk, kluk!“ sagde hun.

„Det var da rigtignok godt, at jeg fandt jer“, sagde Jens Frederik, og hans Øjne straaledede. At løsrive sig fra dem var ganske umuligt, og han blev da ogsaa siddende hos dem under hele Overfarten.

Nu tudede Damperen; det var Tegn paa, at Havnen var nær. Om faa Minutter slog Afskedens Time atter for Jens Frederik og „Hans“ og „Grete“.

Det var frygteligt at tænke paa.

Og da — bedst som han sad, slog den Tanke ned i ham, at han

Og Jens Frederik var naturligvis ikke sen til at gøre det.

„Er Du meget glad for Hønsene?“ spurgte den tykke Herre.

Det indrømmede Jens Frederik villigt, og snart var han i en livlig Samtale med Herren og den gamle Dame. Han fortalte, hvad han hed, hvor han var fra, hvor han havde tilbragt sin Sommerferie og meget mere. Og hvis alle de rejsende i Kupeen havde udtalt deres Tanker om Jens Frederik, vilde han have faaet at vide, at han var en ualmindelig kvik, pæn og velopdragen Dreng.

Konduktøren havde billetteret, Toget buldrede hastigt frem over Skinnerne, og Snakken gik lystigt.

Da med eet blev Døren skubbet til Side med et rask Tag, og Togføreren dukkede frem.

„De rejsende skulde vel ikke

se med to Dværghøns staaende under Bænken.“

„Naa, har han det, ja, saa kan jeg nok tænke mig til, hvorfor han græder. Hid med Kassen! Hvem skulde have troet, at en saadan pæn Dreng kunde finde paa at stjele Dværghøns.

Togføreren greb fat i Jens Frederiks Arm med den ene Haand, medens han trak Kassen frem med den anden, da Jens Frederik ikke gjorde Tegn til at ville trække den frem.

„Nej, tænk! hvem skulde dog have troet om ham, at han var en Tyv, det er dog skrækeligt, himlede den gamle Dame op.

„Jeg er ingen Tyv, jeg har ikke stjaalet Hønsene“, hulkede Jens Frederik, „jeg har faaet dem af Søren Holm paa Enø.“

„Ja, det kan vi tro, hvis vi vil“,

gav mig den.“

„Hvad siger Du? Har Du en Seddel i Lommen?“ spurgte han forundret. „Lad mig se den?“

Jens Frederik halede Sedlen frem og viste Togføreren den.

„Hvad ser jeg“, udbrød han overrasket, da han havde kastet et Blik paa Sedlen, „Du har virkelig Ret. Hønsene er dine; men hvorledes kan det dog hænge sammen, det forstaar jeg ikke. Tør nu dine Øjne og giv mig en ordentlig Forklaring.“

Togføreren satte sig ned, og Jens Frederik rykkede ud med, at det var Frygten for, at han ikke mere skulde se „Hans“ og „Grete“ der havde faaet ham til at tage dem med sig, da han forlod Skibet.

Togføreren klappede ham paa Kinden og sagde smilende:

„Du er alligevel en god Dreng, og det glæder mig, at jeg ikke skal gaa til Politiet; men Du burde have tænkt paa, at det var forkert af Dig at tage Kassen paa Skibet, naar den var indskrevet som Rejsegods. Men jeg forstaar godt din Handlemaade, og jeg tilgiver Dig gerne.“

Og alle de Rejsende smilede, og den gamle Dame drog Jens Frederik ind til sig og klappede ham paa Kinden.

„Ja, saa er heldigvis den Sag ude af Verden“, nikkede Togføreren; „men desværre maa jeg bedrøve Dig, min Dreng med, at jeg tager „Hans“ og „Grete“ med mig. Du kommer til at undvære dem, til du kommer til København, saa skal Du faa dem igen.“

Derpaa gik han med Kassen under Armen.

Jens Frederik begyndte at faa lidt fugtigt i Øjnene, da Togføreren var forsvundet. Men da udbrød den lille tykke Herre:

„Nej, græd ikke, Jens Frederik, om en halv Time er vi inde paa Banegaarden, og saa faar du udleveret dine kære Dyr. Du skal ikke ængstes, det er saa sikkert, som 2 og 2 er 4. Og“, føjede han til, „jeg nægter ikke, at jeg var lige ved at tro, at du var en slem Dreng; men heldigvis passede det ikke, og derfor skal du have denne.“

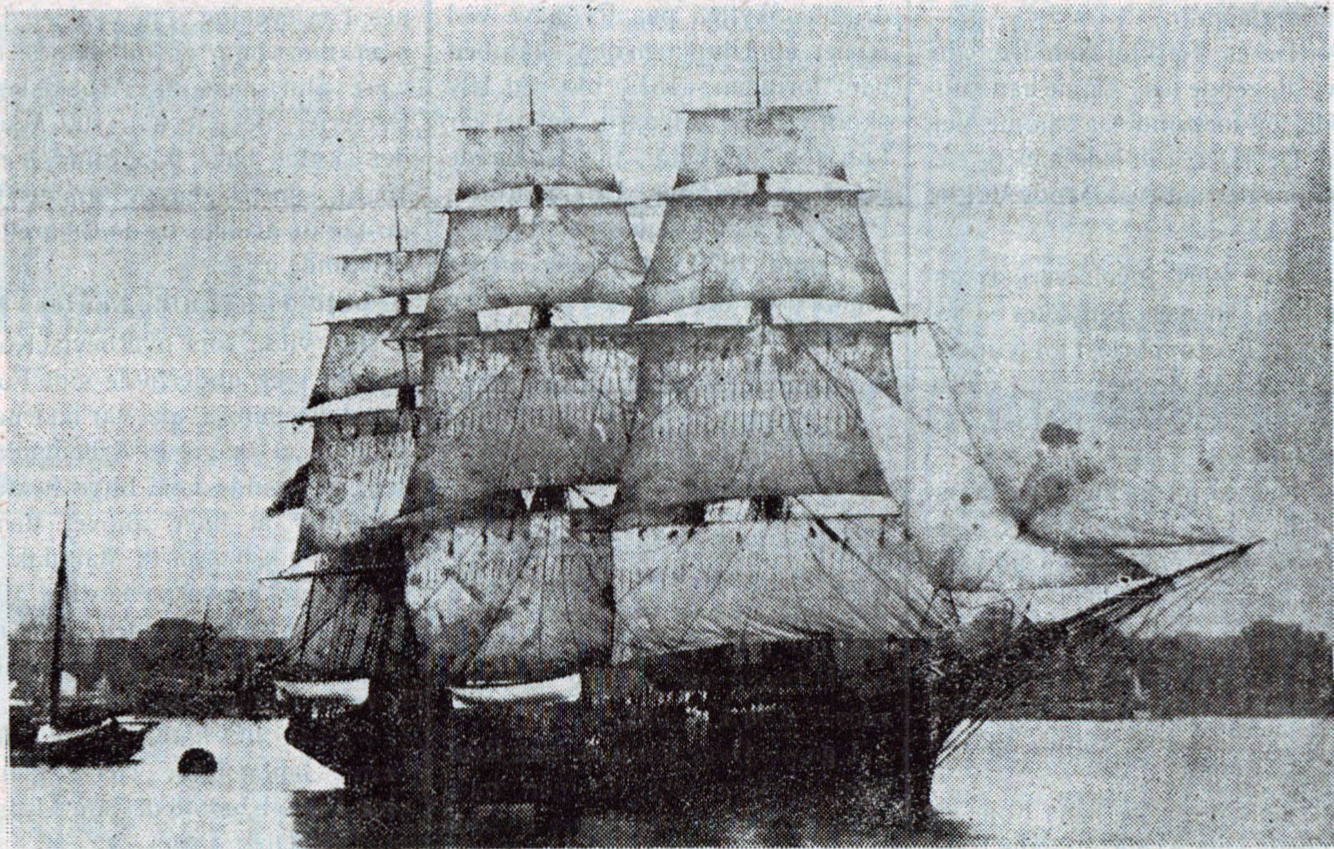
Derpaa tog han sin Pengepung op og rakte ham en blank Tokrone.

De andre rejsende fik ogsaa travlt med at faa Pengepungen frem, og inden Jens Frederik vidste af det, havde han 10 Kr. i sin Haand.

Det kan nok være, at Jens Frederiks Øjne straaledede, saa stor en Rigdom havde han aldrig ejet før.

Paa Banegaarden blev Jens Frederik modtaget med aabne Arme af Faderen og Moderen. Og da han udleverede Garantisedlen, fik han udleveret Kufferten og „Hans“ og „Grete“ — og al Frygt og Ængstelse var endelig forbi.

Og nu er der kun at fortælle, at i Haven ved Jens Frederiks

Skoleskibet „Georg Stage“, der forleden startede til sit 50. og sidste Togt, idet det, naar det atter vender hjem skal hugges op.

vilde tage dem med i Kupeen. Det kunde da vist ikke gøre noget. Hønsene var da hans.

Som tænkt saa gjort! Jens Frederik hankede op i Kassen og gik hen imod Landgangsbroen.

Det kneb med at finde en Plads i Toget; men endelig fandt han den og begyndte at puffe Kassen ind under Bænken.

„Stop, lille Ven“, sagde en lille tyk Herre, „Du maa vist ikke have Høns med i Kupeen. Tror De vel?“ spurgte han derpaa henvendt til sin Nabo.

Denne, en venlig gammel Dame, mente ogsaa, at det var ulovligt.

Jens Frederik blev blussende rød i Ansigtet og var lige ved at græde.

„Naa, naa min Dreng, det skal Du saamænd ikke græde over. Jeg har da ikke noget imod, at Du beholder dem hos Dig, og det har de vel?“

„Nej“, lød det fra dem alle.

„Ja, skub Du saa kun Kassen ind.“

have set to Dreng med en Kasse med et Par Dværghøns i?“ spurgte han. „Vi savner Kassen, der var indskrevet som Rejsegods fra Enø, og flere Rejsende mener at have set to Dreng med Kassen, Hønsene har sikkert fristet dem om Bord paa Damperen, og saa har de stjaalet dem.“

„En Kasse med Dværghøns“, lød det paa een Gang fra alle de rejsende, og de begyndte at kikke paa hverandre.

Togføreren ser uforstaaende paa dem.

I det samme gav Jens Frederik sig til at græde, og de rejsende begyndte at sende hverandre forstaaende Blikke.

„Hvorfor giver Du Dig til at græde, Dreng?“ spurgte Togføreren lidt barsk. „Ved Du noget, maa Du rykke ud med det.“

Men Jens Frederik svarede ikke, han bare græd.

Da tog den lille tykke Mand til Orde og sagde: „Hr. Togfører, Drengen, der græder, har en Kas-

se med to Dværghøns staaende under Bænken.“

„Jeg har ingen Kammerat“, fik Jens Frederik fremstammet.

„Ja, da er der blevet sagt, at der var to Dreng til at bære Kassen, naa, det skal vi nok faa opklaret; men godt — nu kan Du blive her i Kupeen, til vi kommer til København, saa skal jeg tage mig af Dig.“

Og Togføreren tog fat i Kassen og vilde til at gaa, men Jens Frederik greb ogsaa fat og trak til af alle Livsens Kræfter, medens han hulkede:

„De maa ikke gaa med „Hans“ og „Grete“, de er mine, og jeg har ikke stjaalet dem.“

„Slip Dreng, Du er en ualmindelig fræk Fyr“, raabte Togføreren.

Men Jens Frederik gav ikke Slip.

„Hønsene er mine“, skreg han, „og jeg har en Seddel i Lommen, som der staar samme Nummer paa som paa Kassen. Søren Holm

lille Hjem gaar „Hans“ og „Grete“ og spankulerer og klukker og er i bedste Velgaaende. Hver Gang de ser Jens Frederik, tripper de hen imod ham, og naar han sætter sig ned, hopper de op paa hans Skød. Han stryger dem da hen over Fjerene, og nu og da faar de ogsaa lidt Brødkrummer.

En lærerig Statistik.

Selv om Ægtefolk iøvrigt holder af hinanden, kan der dog komme Lejligheder med Uenighed og Gnaveri, og der er da kun en Ting, det kommer an paa — at Ægteparret atter bliver forsonet. Det er imidlertid ret ualmindeligt at føre Bog over alle de Gange, der har været Gnaveri blandt Mand og Kone, saaledes som en Amerikaner John Madgett, har gjort det, i de 14 Aar, han har været gift. Han har nøje bogført hver Uenighed, Grunden dertil, og hvem der havde Uret. Lige fra Bryllupsdagen har der hver eneste Dag været Skænderi om et eller andet.

Betegnende nok er den hyppigste Aarsag at Manden ikke har været færdig i rette Tid; dette tildrog sig 1589 Gange. 1241 Gange kom de op at skændes, fordi hun forlangte Penge af ham. I de fleste Ægteskaber er disse to Aarsager til Uenighed de hyppigste. Skinsyge har Ægtefællerne aabenbart ikke lidt af, hvilket dog ellers nok kan give Anledning til Splid. 821 Gange gnavede hun, fordi han gik ind paa hendes nyskurede Gulve med smudsigt Fodtøj, 422 Gange fordi han snorkede, 43 Gange fordi han lo, naar hun havde klemmt Taaen under Gyngestolens Gænge, 145 Gange fordi hun brugte hans Barberkniv til at sprætte gammelt Tøj op; 23 Gange var de uenige, fordi hun frøs og han ikke brød sig om det. De skændtes, fordi han blev søsyg, og bagefter skændtes de, fordi hun blev det. Han skændte paa hende, fordi hun ikke havde Lyst til at skændes, og engang skændtes de, fordi de skændtes for meget. Som man ser, har der just ikke hersket ægteskabelig Fred i det Ægteskab.

Hans første og sidste Kup.

Jens blev staaende i Mørket og lyttede spændt. Hver Gang han holdt Vejret, var det ham, som hørte han et sagte Aandedræt ved sin Side; men selvfølgelig maatte det være Indbildning — det var hans Angest, som spillede ham et Puds.

— Et Helvedes Stykke Arbejde, brummede han.

— Jeg er bange for, De vil faa det endnu drøjere, end De selv tror, lød en rolig Stemme i hans Øre, i næste Nu blev der lukket op for det elektriske Lys og Jens saa ind i en Revolvermunding.

Henne ved Døren stod en ældre Herre i ulastelig Selskabsdragt og saa ironisk paa Jens. Dette maatte aabenbart være selveste Etatsraad Theisen.

— Det kalder jeg en Overraskelse, hvad? lo han.

— Til Hel . . . !

— Saa sagte, min Ven! tilraadede Etatsraaden ham. Tjenestefolkene sover let her i Huset.

— Hvorfra vidste De Besked om mig? spurgte Jens.

— Jeg stod tilfældigvis ved Vinduet og saa Dem liste ind gennem Haven. Saa forberedte jeg mig til at modtage Dem og glæder mig nu til en lille Passiar med Dem.

Det er maaske første Gang, De er ude paa vildsomme Veje?

Etatsraadens Stemme havde en ironisk Klang, som irriterede Jens saa meget mere, som han just ramte Prikken over i'et. Jens havde hidtil været en hæderlig Mand, men nu havde Lykken pludselig vendt ham Ryggen, og i sin Fortvivelse havde han besluttet sig til at omsætte Etatsraadinde Theisens noksom berømte Juveler i klingende Mønt.

— Hvad rager det Dem, om det er første Gang eller ej, brummede han. I hvert Fald overgiver De mig jo til Politiet.

— Det kommer saa ganske an paa Deres Optørsel, min Ven, lød det forbløffende Svar. Er De gift?

Jens fo'r sammen ogsaa i Aanden sin lille intetanende Hustru liggende i dyb Søvn hjemme.

— Ja, svarede han hæst.

— For hendes Skyld burde De holde Dem fra den Slags Arbejde, som dog før eller senere ender galt, min Ven. Jeg har et Forslag at gøre Dem. Hvis jeg giver Dem tusinde Kroner, vil De saa give mig Deres Æresord paa aldrig mere at afvige fra den rette Vej?

Jens gispede højt, og hans Øine traadte næsten ud af deres Huler. Etatsraaden iagttog ham skarpt.

— Naa, hvad siger De saa? spurgte han utaalmodigt.

— Hvis det — virkelig — er Deres Alvor, stammede Jens, saa — sværger jeg Dem til aldrig —

— Godt, godt, min Ven, afskar Etatsraaden ham Ordet og fremtog en vespækket Tegnebog, hvorfra han talte ti Hundredekrone-sedler op, som lagdes i Jens rystende Haand.

— Deres Værktøj kan De lade blive liggende her, sagde han smilende, og forsvind saa samme Vej, som De kom, tilføjede han og pegede paa det aabenstaaende Vindu.

— — —

— Nyt stort Juveltyveri. Etatsraadinde Theisens Smykker stjålet i Nat. Tyvensporløst forsvundet.

Det var de Linier, som næste Morgen sprang Jens i Møde, da han aabnede Avisen.

— Det var altsaa slet ikke Etatsraaden, men en Tyveknægt, ligesom jeg selv, tænkte han. Gad vidst om han ogsaa er gift.

— Marie, udbrød han lidt efter og lagde Bladet fra sig. Hvad siger Du til at flytte ud paa Landet Du véd, den lille Butik, som er til Leje i Udby.

— Jens, svarede hans Kone og slyngede sine Arme om hans Hals. Det vilde være den største Lykke, jeg kunde tænke mig. Men Pengene, Jens?

— Det ordner sig nok, skal Du se, jeg traf i Gaar en Mand, som skyldte mig tusinde Kroner fra gammel Tid, og — han betalte sin Gæld.

Ulve i Danmark.

— 0 —

I gamle Dage var Ulven ret almindelig her i Landet, og særlig i strenge Vintre var den slem ved Faarene.

Derfor gjorde man ogsaa, hvad man kunde, for at komme den slemme Røver til Livs, og Regeringen gjorde sig til at opmuntre Folk til at gøre Jagt paa den, idet man fik 4 Rdl. for hver voksen Ulv man fældede, og 1 Rdl. for hver Unge. Og desuden var Bælgen Jægerens Ejendom. Men for at faa Belønningen maatte vedkommende møde paa Tinge med Ulvens Krop eller i det mindste dens Fødder.

Man fangede ogsaa Ulven i Ulvegrave, som var dækket med

Grønsvær, saa Ulvene styrtede derned, og seivfølgelig gravede man en saadan Grav paa de Steder, hvor Ulvene havde deres daglige Gang.

Desuden var store, stærke Heste heller ikke bange for at tage Kampen op mod Ulven, og man har adskillige Eksempler paa, at Heste har sparket Ulve ihjel med deres kraftige Hove. Naar Hestene stod tøjret paa Marken, stod de saa tæt sammen, at de kunde naa hinanden og hjælpe hinanden, hvis Ulvene kom i deres Nærhed.

Ulvene er jo i Grunden fejge, og det er kun naar de er sultne, og færdes i Flokke, at de har nævneværdigt Mod. Det er da ogsaa hændet at en Ulv er styrtet gennem Taget ned i et Faarehus og saa blev taget om Morgen; thi den var lige saa bange for Faarene, som de var for den. Man kan dog vist gaa ud fra, at en saadan Begivenhed var sjælden, og det var sikkert Bevistheden om at være indespærret, som satte Skrak i den i et saadant Tilfælde.

Det skete af og til, at man fandt et Kuld Unger, men det var ikke altid, at Finderen havde Mod til at tage Ungerne med sig, thi han risikerede at blive forfulgt af Moderen, og det var ikke Spøg. Det kunde ogsaa hende, at man fandt en død Ulv, og saa gjaldt det om at faa fat i en Bøsse for at give den et Skud Hagl, saa man kunde erholde de 4 Rdl.

Da det 18. Aarhundrede var forbi, var det ogsaa ved at være forbi med Ulvene her til Lands; dog maatte en Ulv lade Livet i Nærheden af Viborg 1804, og 1810 dræbte Skytten paa Rydhav ved Struer en Ulv; menden skambød ham forinden; 1813 blev en Ulv skudt ved Estvadgaard, og det var Løn som forskyldt, thi den havde røvet baade Faar, Ungkreurer, Plage og Føl. I Vejleegn blev en Ulv skudt 1829, og endelig mener man, at Landets sidste Ulv blev skudt i Nærheden af Ribe 1841.

Renlighed i gamle Dage.

— 0 —

Selv om de færreste her hjemme tager Bad hver Dag, er det dog paa den anden Side meget faa, der ikke daglig vasker Ansigt og Hænder og engang imellem renser hele Legemet.

I gamle Dage tog man ikke Renligheden saa strengt, men man maa huske, at hele Livet levedes ganske anderledes. Selve Herregaardens Stuer var mørke og skumle, fra Vinduer i favntykke Mure, og Belysningen, efter at Solen var gaaet ned, var i bedste Fald enkelte Voks- eller Tællelys. Det meste af Stuen laa i dybt Mørke.

Endnu værre var det hos Borgerfolk, for ikke at tale om Bønderne, der levede i Hytter, som man nu ikke engang vilde byde sit Kvæg. Alene det manglende Lys bidrog til manglende Renlighed, og der var yderligere Grunde nok til, at Vand og Sæbe ikke blev vurderet. Det var kun de fornemste Folk, der vaskede Hænderne før Middagsmaaltidet og efter det, og dog var det ret nødvendigt, thi man brugte Fingrene som Gaffel, Sovs og Fedt tørrede man af paa Dugen, paa Bukserne eller paa Jagthundenes Pels.

Hos almindelige Mennesker var der ikke nogen Haandvask.

Hos de adelige og andre fornemme Folk havde man ganske vist Tvætrefade og Haandduge, men de var nærmest beregnet til Pynt, og Borgfruen kunde tage det fortrydeligt op, om hendes Gæster virkelig brugte disse Genstan-

de, „naar han havde sine Hoser at tørre sig af paa“.

Stod det saadan til med Hænderne, kan man nok forstaa, at Ansigt og Hals ikke saa meget Vand. Kun en eneste Gang om Ugen fandt der en virkelig Rensning Sted, det var om Lørdagen, eller som det paa gammelt Dansk hedder „Laugrdag“, d. v. s. Vaskedag. Her som i de andre norrliske Lande havde næsten ethvert Hjem sin Badstue, men hen i det syttende Aarhundrede forsvandt denne mange Steder, og da blev det hos mange endnu mere smaat med Renligheden.

Trang Skæbne for Mand med Fantasi.

Han var ved at sætte Rønne paa den anden Ende.

— 0 —

En fantasifuld Københavner, den 40-aarige, tidligere Taxachauffør Niels Chr. Bramsen har været ved at sætte Rønne paa den anden Ende.

Det begyndte med, at han en Morgen henvendte sig til en af Byens store Bygmestre og bad ham bygge et kæmpemæssigt Badehotel ved den smukke Lystskov i Stampen to Kilometer fra Byen, hvor Rønneboerne har deres Sommerboliger.

Efter at have stillet denne ingenlunde ringe Opgave begav han sig til Byens største Isenkramforretning og bestilte her 100 Skovle, 50 Spader, 20 Save og 20 Høvle. Da denne Ordre var afleveret, henvendte han sig til Arbejdsmændenes Fagforening, og med en Bemærkning om, at nu skulde det være Slut med de Arbejdsløses Driverier, bestilte han 100 Mand, der skulde have ikke mindre end 15 Kr. om Dagen og alt det Øl, de kunde drikke, og de Cigaretter, de kunde ryge.

Arbejderne skulde hentes i Bil

Han vilde som overbevist Kommunist ikke underbyde sine Folk, hævdede han, at det var ikke nødvendigt, at de gik til Arbejdspladsen, de skulde nok blive hentet i Bil. Efter at have afgivet denne Besked gik Turen til Manufakturhandleren, hvor han bestilte 1000 Sæt Overtrækstøj med den Begrundelse, at Arbejderne skulde have ordentligt Tøj paa, naar de arbejdede for ham. Hvert Sted, denne fantasifulde Herre gjorde sine Indkøb, sluttede han Ordren med de Ord:

— De skal faa Pengene i Morgen. **Saa begyndte han at fælde Træer.**

Efter saaledes at have klaret disse Indkøb til det gigantiske Hotel begav Bygmesteren sig til Stampen, hvor han straks gik i Gang med at fælde Træerne i den hidtil uberørte Idyl. Da Manden henimod Aften havde fældet ti af de største Træer, blev den ingenlunde kedelige Bygherre imidlertid Politiet et Nummer for kunstig. De hentede den initiativrige Mand og satte ham fast.

Efter Politiken.

Lidt om Virkningen af Gødning.

— 0 —

Medens man i al Almindelighed kan sige, at Gødning fremmer Plantevæksten og derigennem forøger Udbyttet, virker de forskellige Plantenæringsstoffer dog hver paa sin særlige Maade, og det kan have sin store Betydning at vide dette.

Holder vi os blot til de fire Hovedarter af Gødning: Kvælstof, Kali, Fosforsyre og Kalk, er For-

skellen i deres Virkning fremstillet i kortest mulige Træk denne: Kvælstoffet fremdanner Bladdannelsen, frembringer paa Frugttræer lange, stærke Ledegrene, men er tillige paa Grund af den stærke Vækst Skyld i, at Træernes Modstandskraft overfor Plantesygdomme bliver mindre og for Kornets Vedkommende, at der dannes Lejesæd. Det gør særlig Gavn, hvor det gælder svag, sygelig udseende. Sæt paa Grund af Næringsmangel og ved saadanne Frugttræer, der kun skyder faa og svage Bladgrene. Fremdeles bevirker Kvælstof senere Modenhed, idet Planten eller Frugten ikke faar afsluttet Væksten i rette Tid. Endvidere bliver saadan Frugt mindre aromatisk og holdbar.

Kalien finder vi særlig i Halmen og Rodfrugterne. Den gør dem mere aromatisk og holdbar, samt smukkere af Farve. Endvidere giver den sundt og fast Ved, ligesom Halmen bliver stivere. Særlig paa Havre, Byg, Kløver, Æble og Stikkelsbær har Kali en gunstig Virkning. Den forhindrer Sygdomsangreb og giver gode, stive Straa. Paa let, tør, løs Jordbund maa foretrækkes Kainit, paa sværere Jord 37 pCt.

Fosforsyren genfindes særlig i Kernen og Frugten. Den bidrager til, at Planten kan optage mere Kvælstof og Kali, beforder en samtidig Modning, og bør altid anvendes rigeligt ved stærkt voksende Frugttræer, gør særlig Gavn paa Ribs, Hindbær, paa alle Sædarter og Kløver. Bruger man Thomasslagge, maa den gives tidligt, fordi den er tungt opløseligt.

Kali forefindes særlig i Stængel, Ved og hos Kirsebær og Blommer i Frugstenen. Den forøger Omsætningen af Næringsstoffer i Jorden, beforder Dannelsen af kvælstofbindende Bakterier og Sønderdelingen af tungt opløselige Kaliforbindelser.

Kali gør Straa og Ved stift, giver Frugten Farve, Aroma og Sødme, fremmer Holdbarheden hos Frugt, Roer og Kaal. Fremdeles forhindrer den, at der dannes sig uopløselige Jernforbindelser i sur Jord og forskellige Plantesygdomme.

Fra Uge til Uge.

— 0 —

Palmehavens

Premiere 2' Pinsedag blev Succes. Der var stuende fuldt, og Publikum var i den rigtige Stemning. „The Jumping Jacks“, som vi kender fra sidste Aar, spillede fortræffeligt baade Koncert og Jazz, ligesom de har indført et Par morsomme Sketch. Artistparret Paubettis viste sig at være et Par humørfyldte Akrobater, der gjorde stor Lykke.

Biografen

viser i denne Uge den opsigtsvækkende Storfilm „Jeg er en Flygtning“, en af de mest realistiske Skildringer af det umenneskelige Tilværelse, der blev de Mennesker til Del, der dømtes til Staten Georgias frygtelige Straffekolonier, og en Fanges Flugt derfra, trodsende Politiets Eftersøgning og Sporhundene Jagt. Spillet af en af Amerikas største Karakterkuespillere.

Pinsevejret

blev desværre lidt blandet, men dog ikke saa bedrøveligt som ovre.

Det begyndte godt og de arrangerede Pinseudflugter forløb programmæssigt. Mange Mennesker var tidligt oppe og se Solen danse, ligesom Pinsegæsterne fik Bornholm at se i straalende Sol. Men ved Middagstid begyndte Skyerne at samle sig og ved 4-Tiden strømmede Regnen ned. Alligevel havde en Del Mennesker fulgt den gamle Tradition og taget til „Slottet“, hvor Byerne efterhaanden drev Publikum ind i Hotellet, saa Schou fik en af sine store Dage.

Zoologiske Have havde, trods det lidt kedelige Vejr, godt Besøg. Der solgtes ca. 4000 Billetter.

Gudstjeneste.
Søndag den 27. ds. er der Guds-
tjeneste i Olsker Kirke Kl. 10 og
i Allinge Kirke Kl. 2, begge Ste-
der Altergang.

RøSvineavlforenings Orne
staar til Afbenyttelse paa Tyske-
gaard og Kildesgaard, og en Gylte-
orne paa Pilegaard.
Kontingent 3 Kr. pr. So for Ikke-
Medlemmer.

Bestyrelsen.

Allinge-Sandvig kriste- lige Lytterforening

afholder ordinær Generalforsam-
ling paa Menighedshjemmet i Al-
linge Mandag Aften den 28. Maj
Kl. 8 pr.

Dagsorden: Beretning, Regnskab,
Valg af Bestyrelse. Eventuelt.

Kredsformanden Hr. Roskjær
taler. Derefter fælles Kaffeord.
Alle Medlemmer bedes møde.
Nye Medlemmer optages.

Bestyrelsen.

Biografen.

Fredag og Søndag Kl. 20:

Jeg er en Flygtning

En Virkelighedsskildring om en
undvegen Straffefange.

Pressen skriver: En fremragende
Film — en af de faa store Ople-
velser. Sæsonen har bragt os.
Forbudt for Børn.

J. A. K. Olsker,

Torsdag den 31. Maj Kl. 7.30 af-
holdes offen. Møde i Olsker For-
samlingshus. Postbud Jørgensen,
Klemensker, taler. Emne: J. A. K.
og Afregningscentralen. Nye Med-
lemmer optages. Gratis Adgang.

Tak

for Opmærksomheden ved
vort Sølvbryllup.

Marie og Oluf Bendtsen.

En stor rummelig 6kantet

Kiosk er til Salg,

Tlf. Nexø 234.

Formiddagspige

kan faa Plads til 1. Juni hos Dir.
Gregers. Henvendelse til Mikkelsen,
Grøndal.

Vandslanger

og alt Tilbehør til disse.

Vandkander

i forskellige Størrelser.

Hæksakse, Beskæresakse
og Redskaber til Haven
i stort Udvalg.

Liggestole

med og uden Fodstykke
og Parasol.

Hængekøjer,

Haveparasoller m. m.
anbefales.

P. C. Holm, Allinge

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.**
i alle Størrelser samt **Hatte, Huer**
og **jernstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletoej, Bomuldstøj,**
Lærreder, Gardintøj, Dynetøj, Fjer,
Tæpper, Trikotage og Garner.

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Bornholms

Spare- og Laanekasses
Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2 4.

Renten paa Indskud er paa
3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassevilkaar 3 — —

Boxer udlejes.

HISA - HUSA - HEJSA!

Vi mødes i Palmehaven paa
Søndag den 27. Maj 1934 til **Prop op Fest.**
Efter Kl. 24 kun for Foreningens Medlemmer.

Propforeningen.

Se her!

Gør Deres Indkøb nu — Vi har det største Udvalg i

Moderne ensfarvede Slips	fra Kr. 2.75
Ensfarvede Sommerskjorter	- - 5.75
Herrehatte - moderne -	- - 6.50
Slipover og Crossover	- - 4.25
Herre - Sokker i alle Mønstre	- - 0.85

HUSK!

altid bedst og billigst i

NORDLANDETS HANDELSHUS

Vi mødes i Palmehaven!

Hver Aften

1. Kl. Orkester og Artister

Koncert
Dansant
Artistoptræden

VED DE, Bay Olsen

Rep. udføres smukt, billigt.

H. Bay Olsen. 1. Kl. Herreskrædderi, Allinge.

hvor De skal hen, for at faa den Habit,
der passer.

har det rigtige Snit og de rigtige Moder
i Fransk saavel som Engelsk Facon.

Da jeg har Forbindelse med flere Firmaer,
kan De faa netop det Stof, De søger.

Bornholms Zoologiske Have!

ved **STAMMERSHALDE** (kun et Kvarters Gang fra Humledal St.)

— Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang. —

Bjørne - Ulve - Ræve - Grævlinge - Aber - Hjorte m. m. Rov- og Hønsfugle
I den kunstige Sø findes: Svaner - Storke - Fiskehejrer og mange forsk. Ænder.

Nyt! Nyt!

En ideel Søndagsudflugt!

1. Kl. Restauration - Madkurve kan medbringes
Musik hele Dagen fra moderne Højtaleranlæg
Entré: Voksne 50 Øre - Børn 25 Øre. Partouikort for 1/2 Aar 3 Kr. og 1.50 Kr.
Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

Telefon Allinge 121.

Direktionen.

Hønsfoder og Kyllingefoder

Majs, Byg, Hvede, Havre og Blandsæd sælges
og prima frisklagte Æg købes gerne.

Rigtige Varer!
Rigtige Priser!

E. M. BECH.

HUSK

at alt i **Malervarer, Lak-Fernis**
og **Pensler** faas bedst og billigst hos

Axel Mogensen, Tejn!

Skal Bilen lakeres? —
Vi har prima BILLAK i flere Farver.

INSULITE

er den bedste Byggeplade,
og den faas hos

Telefon 10

E. M. BECH.

For Hoteller og Pensionater

har jeg det rigtige i **Kaffe- og Thekander**, samt
Sukkersæt i Nikkel og Plet. Alle Slags Skeer og Gaffler i
Sølvplet og rustfri Staal. — Solide Varer, rimelige Priser.
NB. **De bedste Pudsemidler** for Sølvtoj faas hos

CONRAD HANSEN

Allinge Ur- og Guldmedeforretning v. Havnen
Tlf. 140.

Propert og behageligt Sommerbrændsel

er aflange Skandia-
Brunkulsbriketter
og runde Antracite
Ægbriketter

Disse sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Mangler De en god Idé ved Udkast til en virksom Reklame?
Vi er altid til Tjeneste med gode Raad og billigste Pristilbud.

Mange gode tørre BRÆDDER sælges!

Heriblandt store Partier tørre, solide Brædder, som sælges til samme
Pris, som Udsudsbrædder koster.

Særdeles smukke, russiske **FINERPLADER** i 4 og 5 mm Tykkelse,
samt **MASONITEPLADER**, blød, halvhaard og haard Kvaitet, til at
dække fugtige Vægge med o. s. v., sælges til den rigtige Pris i

Nordlandets Handelshus.

Vi har stadig Lager af

Tysk Kalksalpeter
Svovlsur Ammoniak
18 pCt. Superfosfat

Gran. Chili-Salpeter
Nitrophoska
40 pCt. Kaligødning

og sælger gerne pr. kontant.

Nordlandets Handelshus.

Sommerstrømper i moderne Farver

Silkestrømper, alle lyse Farver, pr. Par 2,25-2,85
Holdbare Traadstrømper 1,65-2,35
Silke og Traad sammen, meget stærke 2,90-4,50
Ankelsokker, hvide og kulørte 0,85

Nordlandets Handelshus.

Foraars- og Sommer-Nyheder

i imprægnerede og uldne Frakker er nu paa Lager i
et righoldigt Udvalg.

Fikse Ungpigefrakker 19 - 23 - 35 Kr.

Imprægnerede Frakker „Aconette“ 40 - 55 Kr.

- Wesselscord og Garbircord 62-75 Kr.

Smukke Fruefrakker 45 - 59 - 73 Kr.

Stort Udvalg i moderne uldne Pjekkerte,

røde, kornblaa, grønne, fraise.

Lyse Sommer-Regnfrakker fra 8,50.

Silke-Regnfrakker i smukke Farver 17,50.

Pigefrakker i alle Størrelser. Ca. 15 Stk. Ungpige-
frakker fra tidligere Sæson 90-95-100-105 cm lange
udsælges for 8 - 10 - 12 Kr.

Magasin du Nords Uds.

ved Victor Planck, Allinge.

Fest

uden Sange er ikke
nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes
ved festlige Lejligheder, hvad en-
ten det nu er Sølvbryllup, Bryllup,
Konfirmation eller anden Familie-
eller Foreningsfest. — En Festsang
kalder det Humør frem, som skal
til, for at Festen kan blive vellyk-
ket. En saadan Festsang faer De
i Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Skærereri

anbefaler sig med al Skæring,
Høvling samt Salg af tørt Brænde
i større og mindre Partier til bil-
lige Priser.

Tlf. 29.

Geert Hansen.

De nye moderne Foraarssko

er hjemkommet.
Rimelige Priser.

C. Larsen, Vestergade.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr
pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Allinge Teglværk

anbefaler
Mursten, Tagsten,
Telefon 127.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Regninger,

Meddelelser,

Konvolutter,

Brevpapir,

Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til For-
retningsfolk, Foreninger og private
leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Lægen til Fangen: — De har
lidt Influenza endnu, saa jeg maa
paa det bestemteste fraraade Dem
at gaa ud om Aftenen!

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres
Haver for fremmede Jægere, om-
strejvende Hunde eller Naboen
Fjerkræ, saa indryk en lille An-
nonce i **NORDBORNHOLM**, der
kommer i saa at sige alle Hjem i
Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

**Gør Deres Indkøb hos de Hand-
lende, som averterer her i Bladet.**